

Jak se dělají filosofie

Zdeněk Vašíček (1933–2011) své poslední dílo, svazek nazvaný *Jak se dělají filosofie* a čítající zhruba dvě stě normostran, uzavřel v polovině března roku 2011, poté co zanesl redakční připomínky Karla Palka. Pracoval na něm několik let, intenzivně pak po vydání knihy *Minulost a současnost – paměť a dějiny* (spoluautorka Françoise Mayer; Praha/Brno, Triáda/CDK 2009). Kniha má deset kapitol (jedenáctou tvoří bibliografie) s různým počtem podkapitol. Soustavnost, s níž autor „vyšetřuje“ celou rozsáhlou oblast systémů, pojmů, představ apod. spojovaných s disciplínou filosofie, bude možná pro některé jeho dřívější čtenáře překvapující. Za zmínku přitom stojí ještě to, že při vší soustavnosti dokázal Zdeněk Vašíček napsat tak svěží, poutavý a stylově vyrovnaný soubor. Autorova důslednost a systematickosti zde nevyústí ve vytvoření jiného, dalšího systému. Ukazuje k tomu, že skutečné myšlení začíná právě tam, kde opouští systémy, definice, příhrádky a jiné „strnulé formy“. Či spíše, kde jde proti nim a snaží se z nich vyprostit. Otázka zůstává, zda a jak je v takové snaze možno uspět. Vašíčkova odpověď je skeptická, avšak tato skepse není odpovědí úplnou.